

## BESZÁMOLÓ

Kubinyi Iván, BMF-KGK, műszaki menedzser  
**FINNORSZÁG, KOKKOLA, 2004 ősze**

A történet a főiskolán kezdődött, ahol megfogalmazódott bennem az elhatározás, hogy egy félévet mindenképp külföldön szeretnék eltölteni. Tudtam, hogy a külföldi kint tartózkodás az egyik leghatásosabb formája a nyelvgyakorlásnak, és mindenképp szerettem volna magam kipróbálni egy addig ismeretlen környezetben, távol az otthonától. A lehetőségek közül Finnországot jelöltem az első helyre és nem bántam meg.

Mielőtt Finnország került nálam az első helyre, addig nem sokat törtem a fejem, hogy milyen is lehet az a messzi, északi ország. Érdekelt, hogy milyen az élet egy skandináv országban, mi az amit ők másképp csinálnak, milyenek a finn testvéreink, és persze vonzott az ország természeti szépsége is, a tavak és a végtelen erdők. Erről csak azért írtam, hogy legyünk felkészülve, hogy kint létünk alatt ezt többször meg fogják tőlünk kérdezni. Én úgy vettem észre, hogy a finnek nagyon szeretik a hazájukat, de mindig kicsit csodálkoznak, hogy mért is vetődünk a világnak erre a tájára.

Augusztus végén értem Kokkola repterére, ahol a főiskola angol tanára várt rám és vitt a szálláshelyemre. Kicsit tartottam az elején attól, hogy megérkezésem után az első napokat egyedül kell eltöltenem, de persze nem így történt. A szálláshelyemnél már ott várt néhány csoporttársam és a kijelölt „tutor”-unk is. (Ő az a rangidős diák, aki segít kisebb-nagyobb gondokat megoldani, ő az, akit bármilyen probléma esetén érdemes megkeresni.)

Kiérkezésem estéjén máris egy óriási fesztiválba csöppentem, amit nem szívesen hagytam volna ki, mert annyi embert egyszerre nem láttam utána. Igazi népiünnepély volt koncerttel, tűzijátékkal, miegymással; talán az itthoni szilveszterhez tudnám hasonlítani, annyi különbséggel, hogy ott nem volt hideg (még), és nem az ősztendőt, hanem a nyarat búcsúztatták.

Az iskolakezdésig levő néhány nap lassan telt. Minden nap érkezett egy-egy külföldi diák, így duzzadt a csoport. Az elején megszenvedtük a kommunikációt, hisz mindannyian más országokból jöttünk, más akcentussal beszéltünk, de hozzászoktunk néhány nap alatt, hogy



egy más nyelven kell megértetnünk magunkat, mint azt megszoktuk. Ehhez persze kellett a bulik, a közös filmnézések, beszélgetések. Ezekből sem érdemes kimaradni.

A félév egy csapatépítő tréninggel kezdődött az Elba Villánál. Ez ifjúsági táboroztató hely, a tenger mellett, távol a város „csendjétől”. Itt találkoztunk először a

tanárainkkal, akikkel egy csapatot alkotva kellett különböző feladatokat teljesíteni. Nagyon izgalmas volt, mert nem lehetett nem közvetlenül beszélni a tanárokkal, hiszen a feladatok megoldása közben nem volt helye a túlzott formalitásnak.

Évközben volt egy-két

program, amit a főiskola szervezett: városnézések, gyárlátogatások. Ezek egynaposak voltak, és vagy kellett értük fizetni vagy nem. Aki hosszabb időre és egy kicsit messzebb szeretne elutazni, azt általában a diákoknak maguknak kell megszervezni. Mi is szerveztünk magunknak egy kirándulást az őszi szünetben Tallinba. Ez az a város, amit, ha már az ember ilyen messze északra eljutott, nem szabad kihagyni. Gyönyörű Hansa város, rengeteg régi épülettel, szűk sikátorokkal. A belvárosa egészen káprázatos és órákig lehet sétálni benne, úgy hogy az ember csak a fejét kapkodja.

más karokon tanuló diákokkal is. valamilyen „hivatalos” társasági összejövetel. Nem hivatalosból persze ennél többi is adódott ☺.

A négy hónap alatt a főiskola diákjai szerveztek a külföldi diákoknak néhány összejevetelt, ahol találkozhattunk a Így általában legalább kéthetente volt

### **Kokkola és a „Tankkari gettó”**



A diákok szállása 3 szobás apartmanokban történt, egy szoba egy diák beosztással. A Tankkari (I és II) ilyen házakból áll. A szobák felszereltsége a szükséges minimum: ágy, asztal ... szekrény. Ezenkívül az iskolától kaptunk ágyneműt, takarót, függönyt és konyhai eszközöket, amivel kb. egy személy számára lehetett főzni. Ezért kicsit körülményes volt, amikor több emberre akartunk főzni. Egy ilyen nagy, közös alkalom volt, amikor a Tankkariban lakó összes diák elkészítette a maga nemzetének

az eledelét. Összegyűltünk egy helyen és mindenki végigkóstolhatta, hogy mit és hogyan főznek más országokban.

Az egyik legélvezetesebb a Tankkari létben, hogy minden ismerős közel volt. Bármire



szüksége volt az embernek, vagy csak egy kis társaságra vágyott, kilépett az ajtón és néhány méter múlva már a másik ajtaján kopogtathatott. Mindenki szívesen látta a másikat, egy tea és néhány szabad óra beszélgetésre mindig akadt. Általában a házibulik is ilyen spontaneitással szerveződtek. A kezdeti heterogén csapat a hónapok alatt egyre összeszokottabbá vált. Itt mindenkit ismerte a másikat: ki főzi a legjobb teát, ki az, akinél egy kis

esti filmvetítésre lehet számítani, így a félév vége felé már csak „Tankkari gettó”-ként emlegettük a lakóhelyünk.

Egy-két szót a városról. Kokkola egy 35 ezer fős kisváros, de ha ott lakunk ezt kevésbé fogjuk érzékelni. Nagy helyen terül el, de azok a részek, amiket nap mint nap látogattam csak egy kis téglalapon belül sűrűsödtek. Ezen belül található meg mindent, amire szükségünk

lehet. A két emeletes tágas könyvtárat, ahol kiváló Internet kapcsolat van, rengeteg számítógéppel. A számítógépek a város Intranet hálózatához csatlakoznak, így onnan is elérhetjük a hálózati meghajtónkat (a 40MB tárhellyel), amit az iskolától kapunk. Ez nagyon praktikus, mert így nem kell lemezekkel rohángálni a beadandó házi feladatok készítésekor, ha egyszer az iskolában, máskor pedig a könyvtárban írjuk. Érdeemes



a városi könyvtárba is beiratkozni (ingyenes), ami a könyvtár földszinti részét jelenti, mert sok angol könyv, CD-k és néhány DVD között válogathatunk.

Élelmiszert nagy áruházakban vásárolhatunk. A legolcsóbbak az iskola közelében lévő *minimani* és *Lidl* áruházak. Akinek van hozzá türelme és kedve, az nyugodtan kipróbálhatja, az „akciózást” („looking for promotion”). Ez abból áll, hogy a delikvens sorra végigjárja a hazafelé úton az összes áruházat és mindenhol megnézi, hogy mi a legolcsóbb. Minden héten

vannak akciók, minden áruházban és néha egészen jókat is ki lehet fogni (érdemes figyelni a helyi újságban is az akciókat).

Fontos dolog, amit már az előttem kint levők is említettek. Érdemes ellátogatni a helyi ifjúsági házba (Hansa), mert itt is netezhetünk, pingpongozhatunk, biliárdozhatunk, illetve megismerkedhetünk más külföldiekkel is, akik ott dolgoznak. Az épület egy másik részében zeneiskola működik, így ha valakinek kedve támad, akár zenélhet is. Persze, előtte ildomos időpontot egyeztetni.

A városnak pompás uszodája van. Ide mindenképp érdemes ellátogatni. Minden van, amit el tudunk képzelni, hogy egy uszodában lehet, illetve még annál is több (pl. +5°C-os medence, hogy a szauna után lehűthesd magad).

Mindenképp érdemes a tengerhez ellátogatni. Ha máskor nem is, legalább kiérkezésünk után és hazautazásunk előtt. Nyár végén még minden harsogó zöld, télen pedig, egy kis szerencsével, megtapasztalhatjuk a tökéletes csendet és a hófehér tájat.

### **Central Ostrobothnia Polytechnic**



Az iskoláról elmondható, hogy az egyik legtávolabbi pont a „gettótól”. Az iskola „egyszerűen” szép, semmi cicoma, tiszta funkcionalitás. Sok számítógép van a suliban, ezért soha nem okozott gondot szabad gépet találni. A tanárok és a kisegítő személyzet mind nagyon kedvesek és készségesek. Bármilyen problémával érdemes hozzájuk fordulni, mindig fognak tudni valamit mondani. Általánosságban a légkör sokkal felszabadultabb, a tanárok közvetlenebbek.

Nem igazán létezik az előadás, gyakorlat rendszer: általában minden órán vannak gyakorlati feladatok is, amiket ott helyben kell megoldani. A feladatok megoldásánál általában csoportokra osztottak bennünket, lehetőleg úgy, hogy ugyanazon országból ne kerüljön két diák egy csoportba.

A főiskolán eltöltött négy hónap alatt a következő tárgyakat tanultam:

#### **MARKETING**

Birgitta Niemi óráját mindenkinek nagyon ajánlom. Nagyon szépen beszél angolul. Persze a negyedévig hallgatott órákon sok újdonsággal nem találkozhatunk, de egy másfajta szemlélettel igen. A kurzus egy írásbeli vizsgával és egy projekt előadásával zárult. A projekt egy-egy feldolgozandó tanulmányt foglalt magába, ezt kellett a 4-5 fős csoportoknak feldolgozniuk, majd az eredményekből prezentációt készíteni és előadni. Nagyon jó előadások születtek, már csak ezért is érdemes felvenni.

#### **COMPUTERS AND INFORMATION**

Itt néhány új dolgot tanulhatunk a MS Office programcsomagról. Szövegszerkesztés, táblázatkezelés. Grzegorz Szewczyk tanár úr lengyel. Az angolja nem túl jó, de élvezetesekek az órái, és ha egy kicsit bizonytalanok vagyunk, hogy megfelelően ismerjük-e a fenti

programokat, akkor érdemes az óráját látogatni. Ha figyeltünk az órán, akkor a vizsga sem lesz nehéz.

#### ENGLISH WRITING SKILLS AND REPORT WRITING

Ezen az órán az angolul írt szövegek formai követelményeiről tanulhatunk egy keveset. Eija Torkinlampi tanárnő nagyon segítőkész, szépen és jól beszél angolul. Vizsga egyik tantárgyából sem volt, de házi feladat annál több, amit be is hajt.

#### BUSINESS COMMUNICATION

Szintén Torkinlampi tanárnővel. Sok üzleti levelet kell megírnunk, mire elvégezzük a kurzust, de megéri: tisztában leszünk a formai, tartalmi követelményekkel és eközben szókincsünk is bővül.

#### OPERATING IN INTERNATIONAL MARKETS: EU REGULATION

Kihagyhatatlan. A tantárgy kicsit nehéz, az EU szabályozása, és néhol kicsit száraz is, de David Fitzgerald tanár úr mindenért kárpótol. Az ír származású úriember mindig képes volt megnevetetni hallgatóságát. A félév alatt ő volt az egyetlen anyanyelvi tanárunk, nagyon sokat lehet tanulni tőle. Nagyon közvetlen, szívesen beszélget a diákokkal a szünetekben. A vizsgára érdemes jól felkészülni, nem könnyű, szerintem.

#### ENTREPRENEURSHIP AND THE LEGAL CONTEXT OF A NEW BUSINESS

Ezen a kurzuson megtanulhatjuk, hogyan indíthatunk el egy vállalkozást, leginkább Finnországban. Eközben persze sokat hallunk a vezetési pszichológiáról és a jogi szabályokról. Palojärvi Juhani tanár úr nagyon kedves, segítőkész, csak az előadásai kicsit monotonok.

#### FINNISH FOR FOREIGNERS

Torkinlampi tanárnő órája. Jó kezdés lehet a finn nyelv tanulásához. Köznapi beszédben hasznosítható szókincset és minimális nyelvtant tanultunk nála. No, ez nem a kevés óraszámnak volt köszönhető, hanem a finn nyelvnek a magyarhoz mérhető bonyolultságának. Minden kezdőnek bátran ajánlható.

#### BUSINESS PLANNING

Marko Ovaskainen tanár úr óráin a jó üzleti terv részeivel ismerkedhetünk meg. A negyedéves kurzus során egy üzleti tervet kell készíteni egy általunk kitalált termékkel, szolgáltatással. Ez is csoportmunka volt, általában 4-5 fő részvételével. Az üzleti tervből prezentációt is kell készíteni és azt a csoport előtt előadni. A kurzus vizsgával zárult.

#### PRESENTATION AND NEGOTIATION SKILLS

Végül ismét Torkinlampi tanárnő órája. A negyedév során megtanultuk, hogyan kell egy jó előadást felépíteni, mik a részei, illetve hogyan néz ki egy üzleti tárgyalás. Eközben mindenki tartott két prezentációt: egyet egy választott cégről, másikat az iskolájáról, majd zárásképp egy csoporttárral kellett üzleti tárgyalást rögtönözni.

Számomra nagy élmény volt, hogy megismerhettem egy egészen más világot. Nagyszerű volt látni, hogy a nyelv már nem lehet akadály emberek között, hogy hogyan tudunk hatékonyan együttműködni. Mindeközben barátságokat kötni és sok új dolgot tanulni a kultúrákról, amit máshogyan az ember nem tudna.

Személy szerint élveztem, hogy egy kicsit kiszabadulhatok az itthoni sürgésből és egy sokkal nyugodtabb, és azt mondanám, lassúbb közegben élhettem. Egy ilyen út alatt a legtöbbet talán magáról tanul az ember.

Végül, itt szeretnék köszönetet mondani **Dudás Mária** tanárnőnek, aki végig segített a pályázat beadásától és mindig készségesen válaszolt a kérdéseimre, és **Várnai Erikának**, hogy munkájukkal segítették a kint tartózkodásomat.

És még néhány kép a „bulikról”:



GÓLYAPARTI A HUGOBAN



FOCI: IDEGENEK NYERTEK IDEGENBEN



KARÁCSONYI KÉSZÜLŐDÉS A FŐISKOLÁN